

वचनं हि सा प्रधानः क्षत्रधर्मो मिमास्त्वित्येवं रूपं हे कुलसत्तम ॥ ९ ॥ आददानस्य परस्वापहर्तुः समानधर्मः अविषमो धर्मस्तत्र कुशलाः स्थापयंति अवश्यकर्तव्यतया व्यवस्थापयंति हे नरेश्वर इति पाठान्तरं
रेविजयादिकं कर्तुं मितिशेषः ॥ १० ॥ मर्षयते दस्यूनपिनहंति एनसातज्जेनपापेन ॥ ११ ॥ १२ ॥ आतिष्ठन्मितिच्छेदः धर्मशास्त्राणां नियमादतिलघनाज्जातादधर्माद्वेतोश्च्यवते तानि अनुह्यन्त्येव तन्मीश्वरमव
ति ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ गांवाचंमिमीति विचारयंति ते गोमिनो ब्रह्मकर्मकांढार्यविदो ब्राह्मणाः गोमंतो वा धनिनो वैश्याः ॥ १७ ॥ १८ ॥ स्तब्धो मान्यमानयन् अव्यस्यको गुणेषु दोषदृष्टिः ॥ १९ ॥

विघ्नस्ते पुरुषव्याघ्रवचनं कुरुसत्तम ॥ शृणुष्वैवं यथा कुर्वन् धर्माच्च्यवसे नृप ॥ ९ ॥ आददानस्य विजयं विग्रहं च युधिष्ठिर ॥ समानधर्मकुशलाः स्थापयंति नरे
श्वर ॥ १० ॥ देशकालप्रतीक्षीयो दस्यून्मर्षयते नृपः ॥ शास्त्रजां बुद्धिमास्थाय युज्यते नैव सा हिंसः ॥ ११ ॥ आदाय बलिषड्भागं यो राष्ट्रनाभिरक्षति ॥ प्रतिगृह्णा
तितत्पापं चतुर्थं शेषं भूमिपः ॥ १२ ॥ निबोध च यथा तिष्ठन् धर्मान्न च्यवते नृपः ॥ निग्रहाद्धर्मशास्त्राणामनुरुद्ध्य नृपे तन्मीः ॥ १३ ॥ कामक्रोधावनादृत्य पितेव
समदर्शनः ॥ शास्त्रजां बुद्धिमास्थाय युज्यते नैव सा हिंसः ॥ १४ ॥ दैवेनाभ्याहतो राजा कर्मकाले महद्युते ॥ न साधयति यत्कर्म न तत्रादुरतिक्रमं ॥ १५ ॥ तरसा
बुद्धिपूर्ववानिग्राह्या एव शत्रवः ॥ पापैः सह न संदध्याद्राज्यं पुण्यं च कारयेत् ॥ १६ ॥ शूराश्चार्याश्च सत्कार्या विद्वांसश्च युधिष्ठिर ॥ गोमिनो धनिनश्चैव परिपाल्या
विशेषतः ॥ १७ ॥ व्यवहारेषु धर्मेषु यो क्तव्याश्च बहुश्रुताः ॥ गुणयुक्तेऽपि नैकस्मिन् विश्वसेतविचक्षणः ॥ १८ ॥ अरक्षितादुर्विनीतो मानी स्तब्धोऽव्यसूयकः ॥ ए
नसा युज्यते राजा दुर्दात इति चोच्यते ॥ १९ ॥ ये रक्ष्यमाणा हीयंते दैवेनाभ्याहता नृप ॥ तस्करैश्चापि हीयंते सर्वतद्राजकिल्बिषं ॥ २० ॥ सुमंत्रिते सुनीतचसर्वत
श्रोपपादिते ॥ पौरुषे कर्मणि कृते नास्य धर्मो युधिष्ठिर ॥ २१ ॥ विच्छिद्यंते समारब्धाः सिद्ध्यंति चापि देवतः ॥ कृते पुरुषकारे तु नैव स्पृशति पार्थिवं ॥ २२ ॥ अत्र
ते राजशार्दूलवर्तयिष्ये कथामिमां ॥ यद्वत्तं पूर्वराजर्षेर्हयग्रीवस्य पाण्डव ॥ २३ ॥ शत्रून् हत्वा हतस्याजौ शूरस्यास्त्रिष्टकर्मणः ॥ असहायस्य संग्रामे निर्जितस्य यु
धिष्ठिर ॥ २४ ॥ यत्कर्म वै निग्रहेशात्रवाणां योगश्चाय्यः पालने मानवानां ॥ कृत्वा कर्म प्राप्य कर्तिस्युद्धाजिग्रीवो मोदते स्वर्गलोके ॥ २५ ॥ संत्यक्तात्मा सम
रेष्वाततायी शस्त्रैश्चिन्तो दस्युर्भिवध्यमानः ॥ अश्वग्रीवः कर्मशीलो महात्मा संसिद्धार्थो मोदते स्वर्गलोके ॥ २६ ॥

येजनाः दैवेन अवर्षणादिना ॥ २० ॥ मंत्रनीतिसहायाद्युपेते पुरुषकारे कृतेऽपि यद्विजना हीयंते धर्मो नास्तीत्यर्थः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ शत्रून् हत्वा प्राप्य ततः शत्रोः सकाशादाजौ हतस्य
वधं प्राप्तस्य तत्र हेतुरसहायस्येति ॥ २४ ॥ यत्कर्म कर्तव्यं तत्कर्म कृत्वेति संबंधः ॥ २५ ॥ २६ ॥